

- των κριτηρίων προσδιορισμού της έννοιας του «δημόσιου συμφέροντος»
2. να θεσπιστούν διαδικασίες έγκρισης αυτών των εξαιρέσεων από την Επιτροπή, με τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων μερών και του κοινού.

5.8 Όσον αφορά τις πτυχές του συντονισμού και της συνεργασίας, θα πρέπει να καλύπτουν όλες τις τρίτες χώρες που βρέχονται από τις θάλασσες και τους ωκεανούς μας και όχι μόνο εκείνες που μετέχουν σε διεθνείς συμφωνίες, ούτως ώστε να ενθαρρυνθούν να συνεργαστούν και να επιτύχουν και αυτές καλά περιβαλλοντικά αποτελέσματα.

Βρυξέλλες, 20 Απριλίου 2006

Η Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Anne-Marie SIGMUND

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα Η διαχείριση των βιομηχανικών μεταλλαγών στις διασυνοριακές περιφέρειες μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2006/C 185/05)

Στις 20 Ιουλίου 2005, και σύμφωνα με το άρθρο 262 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η μελλοντική προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισε να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να καταρτίσει γνωμοδότηση με θέμα: *Η διαχείριση των βιομηχανικών μεταλλαγών στις διασυνοριακές περιφέρειες μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

Η Συμβουλευτική Επιτροπή Βιομηχανικών Μεταλλαγών, στην οποία ανατέθηκαν οι προπαρασκευαστικές εργασίες για το θέμα, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή της στις 22 Μαρτίου 2006 με βάση εισηγητική έκθεση του κ Krzaklewski.

Κατά την 426η σύνοδο ολομελείας της, της 20ής και 21ης Απριλίου 2006 (συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 2006), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση με 69 ψήφους υπέρ, 2 κατά, και 5 αποχές.

Μέρος 1 — Σύνοψη των συμπερασμάτων και συστάσεων της ΕΟΚΕ

Η αυστριακή κυβέρνηση ζήτησε επίσημα από την Συμβουλευτική Επιτροπή Βιομηχανικών Μεταλλαγών (ΣΕΒΜ) να καταρτίσει διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα «*Βιομηχανικές μεταλλαγές και διεύρυνση της ΕΕ: Μελέτη των συνεπειών τους στις διασυνοριακές περιφέρειες*».

Η ΕΟΚΕ κρίνει ότι, κατά την προσεχή προεδρία, είναι σημαντικό να διασαφηνιστεί ο όρος «περιφέρεια» σε ένα διασυνοριακό και βιομηχανικό πλαίσιο. Πρέπει να ξεχτιστούν χωριστά οι περιφέρειες οι οποίες συνορεύουν με τρίτες χώρες και να ληφθεί υπόψη εάν μια δεδομένη γειτονική χώρα είναι υποψήφια προς ένταξη ή όχι.

Είναι σημαντικό να αποφασιστεί πως μπορεί να διακρίνει κανείς μεταξύ των συνεπειών των μεταλλαγών στις περιφέρειες αυτές κατά την δεκαετία του 90 και των συνεπειών που οφείλονται στη

5.9 Τέλος, η πρόταση οδηγίας διοχετεύει τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων μερών και του κοινού προς τα υφιστάμενα κρατικά συστήματα. Τα συστήματα αυτά αμφισβητούνται σε πολλές χώρες, άλλοτε λόγω έλλειψης διαφάνειας, άλλοτε για την καθυστέρηση με την οποία απαντούν στις αιτήσεις, άλλοτε για την αόριστη θέωρηση των οργανώσεων ως «εμπλεκόμενων μερών» κλπ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσει μια ευέλικτη και αποτελεσματική διαδικασία για τη συλλογή των διαμαρτυριών ή των καταγγελιών των εμπλεκόμενων μερών και του κοινού, τη διαχείρισή τους και την εξασφάλιση των δικαιωμάτων ενημέρωσης, διαβούλευσης και συμμετοχής. Με αυτή την έννοια, θα πρέπει να απαλειφθεί το κριτήριο της «αναλογίας» από το σύστημα έγκρισης, όπως αναφέραμε και ανωτέρω.

διεύρυνση της ΕΕ, να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα των κοινοτικών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν στις περιφέρειες αυτές πριν και μετά την διεύρυνση, και εξακριβωθεί η καθυστέρηση με την οποία εφαρμόστηκαν οι κοινοτικές πολιτικές στις εν λόγω περιφέρειες σε σύγκριση με άλλες περιφέρειες.

Η ΕΟΚΕ τονίζει ότι σήμερα όπως και στο παρελθόν, η ικανότητα πρόσβασης των ενδιαφερομένων μερών στους διαθέσιμους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ αποτελεί ιδιαίτερα σημαντικό και πιθανόν αποφασιστικό παράγοντα για την άσκηση και την ανάπτυξη της βιομηχανικής πολιτικής στις διασυνοριακές περιφέρειες της διευρυμένης Ευρώπης. Είναι επιτακτικό να αυξηθεί το μερίδιο των διαρθρωτικών ταμείων που διατίθεται στις εν λόγω περιφέρειες. Η πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των ευρωπαϊκών ομίλων διασυνοριακής συνεργασίας προσφέρει νέες ευκαιρίες στον τομέα αυτό. Η ΕΟΚΕ τονίζει με έμφαση την ανάγκη να συμπεριληφθούν στη σύνθεση των

ευρωπαϊκών ομίλων διασυνοριακής συνεργασίας οι οικονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες και οι λοιπές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και ειδικότερα οι οργανισμοί κατάρτισης. Η ίδρυση των εν λόγω νομικών προσώπων θα συμβάλει στην ενίσχυση στην ενίσχυση της βούλησης για διασυνοριακή συνεργασία, θα ενισχύσει την αίσθηση της ταυτότητας των εν λόγω περιφερειών, και θα τονώσει την βούλησή τους για εναρμόνιση των ρυθμίσεών τους.

Η ΕΟΚΕ σημειώνει ότι η ανάπτυξη των αγορών εργασίας στις διασυνοριακές περιφέρειες αποτελεί παράγοντα που ασκεί μια όχι αμελητέα επιρροή στις βιομηχανικές μεταλλαγές. Εξακολουθούν να υπάρχουν προσωρινά εμπόδια στη διασυνοριακή κινητικότητα των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ΕΟΚΕ καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν σοβαρά το ενδεχόμενο συντόμευσης των μεταβατικών περιόδων. Η μελέτη αυτή πρέπει να διεξαχθεί με την κατάλληλη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και διαβουλεύσεις στα διάφορα επίπεδα. Όσον αφορά τα λοιπά μέσα βιομηχανικής πολιτικής, η ΕΟΚΕ τονίζει τη σημασία της ενδεχόμενης θέσπισης μιας κοινής ενοποιημένης βάσης επιβολής του φόρου εταιρειών.

Η ΕΟΚΕ τονίζει επανειλημμένα το σημαντικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν ο κοινωνικός διάλογος και η δέσμευση των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών όσον αφορά την διαχείριση της βιομηχανικής πολιτικής στις εν λόγω περιφέρειες τόσο από την άποψη της εφαρμογής δυναμικών βιομηχανικών πολιτικών όσο και από την άποψη της επίλυσης των προβλημάτων τα οποία επηρεάζουν τις σχέσεις μεταξύ των διαφόρων εθνικοτήτων και πολιτισμικών και εθνοτικών ομάδων.

Μέρος 2 — Επιχειρήματα προς υποστήριξη της γνωμοδότησης

1. Εισαγωγή

1.1 Η μελλοντική αυστριακή προεδρία ζήτησε επίσημα από τη Συμβουλευτική Επιτροπή Βιομηχανικών Μεταλλαγών (ΣΕΒΜ) να καταρτίσει διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα: «Βιομηχανικές μεταλλαγές και διεύρυνση της ΕΕ: Μελέτη των συνεπειών τους στις διασυνοριακές περιφέρειες». Εξ ορισμού, οι διερευνητικές γνωμοδοτήσεις καταρτίζονται πριν την υιοθέτηση πρότασης ή πολιτικής απόφασης κοινοτικού οργάνου το οποίο είναι υπεύθυνο για την λήψη αποφάσεων.

1.2 Η μετάβαση στην οικονομία της αγοράς και η μεταφορά των κανόνων περί εσωτερικής αγοράς και ανταγωνισμού δημιούργησε ένα νέο δυναμισμό σε πολλές περιφέρειες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Η προσχώρηση νέων κρατών μελών από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη έφερε σε στενότερη επαφή μεταξύ τους τις συνοριακές περιφέρειες και, σε πολλές περιπτώσεις, αναζωογόνησε παλαιούς εμπορικούς και επιχειρηματικούς δεσμούς. Ωστόσο, ο νέος αυτός δυναμισμός προκάλεσε προβλήματα, ειδικότερα, όσον αφορά την πολιτική αγορά εργασίας και αποκάλυψε τις υπάρχουσες ελλείψεις των υποδομών συνεργασίας στις συνοριακές περιφέρειες.

1.3 Προκειμένου να μελετηθούν καλύτερα οι βιομηχανικές μεταβολές που έχουν επέλθει στις διασυνοριακές περιφέρειες της διευρυμένης Ευρώπης και να συγκεντρωθούν τα δεδομένα που απαιτούνται για την κατάρτιση γνωμοδότησης, η ΣΕΒΜ και το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο της Αλλαγής (ΕΠΑ) διοργάνωσαν εργαστήρια στη Μπρατισλάβα στις 17 και 18 Οκτωβρίου 2005. Στην εκδήλωση αυτή, που πραγματοποιήθηκε στη διασυνοριακή περιφέρεια CENTROPE, συμμετείχαν πολλά μέλη της ΣΕΒΜ, εκπρόσωποι

των κοινωνικών εταίρων από την Αυστρία, τη Σλοβακία και την Ουγγαρία, και εμπειρογνώμονες.

2. Γενικές παρατηρήσεις και επισκόπηση της κατάστασης στις διασυνοριακές περιφέρειες της διευρυμένης Ευρώπης

2.1 Σήμερα, το 33 % περίπου του πληθυσμού της ΕΕ βρίσκεται σε διασυνοριακές περιφέρειες οι οποίες ανέρχονται στο 40 % περίπου της συνολικής έκτασης της ΕΕ ⁽¹⁾.

2.2 Τα σύνορα της Ευρώπης αλλάζουν αδιάκοπα από την εποχή της υπογραφής της συνθήκης ΕΚΑΧ. Η διαδικασία αυτή φαίνεται ότι πρόκειται να συνεχιστεί στο βραχυπρόθεσμο διάστημα. Λαμβανομένων υπόψη των αλλαγών που συνεπάγεται αυτό, η ΕΕ πρέπει να επικαιροποιεί συστηματικά την πολιτική της όσον αφορά τις συνοριακές περιφέρειες.

2.2.1 Οι συνοριακές περιφέρειες των υποψηφίων χωρών οι οποίες συνορεύουν με την ΕΕ είχαν ήδη αναπτύξει σχέσεις με τις πιο απομακρυσμένες γειτονικές περιοχές της ΕΕ ακόμα και πριν την προσχώρησή τους, στο πλαίσιο της εναρμόνισης της νομοθεσίας τους και των κοινωνικοοικονομικών τους συστημάτων.

2.2.2 Το «σιδηρούν παραπέτασμα» ήταν μάλλον ένα ιδιαίτερο είδος συνόρων. Ένα μεγάλο μέρος των συνόρων αυτών βρίσκεται εντός των συνόρων της ΕΕ των 25. Όταν κατέρρευσε το τείχος του Βερολίνου το 1989, εννέα έτη μετά την επανάσταση της Αλληλεγγύης το 1980, οι συνοριακές περιφέρειες, οι οποίες κάποτε χώριζαν τον πρώην σοβιετικό συνασπισμό από την υπόλοιπη Ευρώπη, ιδιαίτερα οι «απαγορευμένες» ζώνες, ουσιαστικά δεν διέθεταν καμία υποδομή. Παρά τη σημαντική πρόοδο που ακολούθησε κατά την αντιμετώπιση των συνεπειών των πολιτικών αποφάσεων που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή, εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα τα οποία δεν έχουν επιλυθεί.

2.2.3 Ένα άλλο ιδιαίτερο είδος συνόρων της ΕΕ είναι η Μεσόγειος. Μολονότι εδώ και πολλά έτη υπάρχει μια πολιτική συνεργασίας της ΕΕ με τις χώρες της Μεσογείου, λόγω των διεθνών εξελίξεων, ο χώρος αυτός δεν συμπεριλαμβάνεται μεταξύ των προτεραιοτήτων της ΕΕ.

2.3 Μια σειρά διασυνοριακών προτεραιοτήτων (π.χ., ευρωπαϊκές περιφέρειες) είχαν τεθεί σε εφαρμογή στις συνοριακές περιφέρειες των νέων κρατών μελών πριν την ένταξή τους με τη μορφή διασυνοριακής συνεργασίας, βάσει συμφωνιών που είχαν συναφθεί μεταξύ γειτονικών συνοριακών περιφερειών. Δεν υπήρχε απαίτηση ρύθμισης της λειτουργίας των ευρωπαϊκών με διακυβερνητικές συμφωνίες. Οι εν λόγω πρωτοβουλίες βασιζόνταν στην αρχή της ελεύθερης επιλογής των τοπικών αρχών και των ενδιαφερομένων μερών. Η συνεργασία διαμέσου των ευρωπαϊκών απέβλεπε στην από κοινού επίλυση των προβλημάτων, υπέρ των πολιτικών συνόρων, και στην ανάπτυξη της οικονομικής συνεργασίας στον τομέα των επικοινωνιών και της περιβαλλοντικής δράσης.

2.4 Στην πράξη, η κοινοτική διαπεριφερειακή συνεργασία αναπτύχθηκε, από τη δεκαετία του 90, κατά κύριο λόγο στο πλαίσιο των διαδοχικών προγραμμάτων INTERREG. Η ΕΟΚΕ συμμετείχε, επίσης, σε ορισμένες πτυχές της εν λόγω συνεργασίας και έχει καταρτίσει γνωμοδοτήσεις σχετικά με την διαπεριφερειακή συνεργασία, με βάση την εμπειρία που έχει αποκτηθεί, μεταξύ άλλων, στις περιοχές της Μεσογείου και του Ευξείνου Πόντου ⁽²⁾, ⁽³⁾, ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ A. Zohrer: ομιλία κατά την 216η συνεδρίαση της επιτροπής εξωτερικών σχέσεων του πολωνικού κοινοβουλίου, Βαρσοβία, 26 Οκτωβρίου 2004.

⁽²⁾ ΕΕ C 133 της 31.5.1996.

⁽³⁾ ΕΕ C 39 της 12.2.1996.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 39 της 12.2.1996.

2.4.1 Η ΕΟΚΕ διαπίστωσε ότι η διαπεριφερειακή συνεργασία η οποία προωθείται από την Κοινότητα μπορεί να προσδιοριστεί ανάλογα με:

- α) τον τύπο της περιοχής: περιφέρεια, μεγάλες πόλεις, τοπικές υποπεριφερειακές ζώνες
- β) την εδαφική κατηγορία: όμορη/μη όμορη περιφέρεια (διασυνοριακή ή διαπεριφερειακή συνεργασία)
- γ) την γεωγραφική περιοχή: συνεργασία εντός της ΕΕ ή συνεργασία περιφερειών της ΕΕ και γειτονικών περιφερειών τρίτων χωρών
- δ) το επίπεδο συνεργασίας όπως, για παράδειγμα:
  - συγκέντρωση κοινών εμπειριών, δημιουργία δικτύων για την μεταφορά τεχνολογίας,
  - χωροταξία,
  - κοινά έργα για την διασφάλιση επενδύσεων για υποδομές και άλλους τομείς.

2.4.2 Στις γνωμοδοτήσεις της για το πρόγραμμα INTERREG, η ΕΟΚΕ έχει τονίσει ότι κατά την δεκαετία του 90 οι δεσμοί μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών συνεργασίας ήταν κάπως επιλεκτικοί. Για παράδειγμα, η συνεργασία λειτουργούσε μόνο σε ορισμένα επίπεδα και περιοριζόταν σε ορισμένες χωρικές κατηγορίες και γεωγραφικές ζώνες.

2.4.3 Στην περίπτωση των διασυνοριακών περιφερειών που βρίσκονται στα σημεία όπου συναντώνται η Γαλλία, το Βέλγιο, η Γερμανία και το Λουξεμβούργο, οι οποίες γνώρισαν έντονες διαδικασίες αναδιάρθρωσης, ένα σημαντικό κοινοτικό κεκτημένο ήταν η εφαρμογή μεθόδων επανοποθέτησης των απολυθέντων εργαζομένων που καταπολέμησαν το φαινόμενο της απηρέμωσης και της εμφάνισης στο έδαφός τους πραγματικών «μεταβιομηχανικών ερήμων». Οι πόροι που διατέθηκαν και οι δράσεις που αναλήφθηκαν δυνάμει της συνθήκης ΕΚΑΧ είχαν σημαντική επίδραση στην πορεία αυτών των διαδικασιών αναδιάρθρωσης.

2.5 Σήμερα, σε όλη την Ευρώπη υπάρχουν 180 περίπου διασυνοριακές πρωτοβουλίες. Η πλειονότητα των πρωτοβουλιών αυτών αποτελούν μέσα για την άμβλυνση των επιπτώσεων των συνόρων. Τα δυο τρίτα των ευρωπεριφερειών βρίσκονται στο έδαφος των νέων κρατών μελών. Από το γεγονός αυτό συνάγεται σαφώς ότι τα νέα κράτη μέλη της ΕΕ υποστηρίζουν ενεργά την αρχή της διασυνοριακής συνεργασίας.

2.6 Η πλειονότητα των 32 διασυνοριακών περιφερειών καλύπτει «νέα» κράτη μέλη. Στα «παλαιά» κράτη μέλη δεν παρατηρούνται ακόμη κοινές πρωτοβουλίες που να συνδέονται άμεσα με την βιομηχανική πολιτική παρά το γεγονός ότι πολλές κοινές επιχειρήσεις συνδέονται άμεσα με τον τομέα αυτό της πολιτικής.

2.7 Οι νέες πρωτοβουλίες στον τομέα της βιομηχανικής πολιτικής παρατηρούνται — κατά κανόνα — σε διασυνοριακές περιφέρειες πλησίον μητροπολιτικών ζωνών (π.χ., εντός του τριγώνου Βιέννης, Βουδαπέστης, και Μπρατισλάβας) ή σε περιφέρειες που περιλαμβάνουν βιομηχανικά κέντρα ή ομάδες μεγάλων πόλεων που δεν έχουν τα χαρακτηριστικά μητροπολιτικών ζωνών (η περιφέρεια Katowice και Ostrava κοντά στα σύνορα της Τσεχίας και της Πολωνίας).

2.7.1 Ένα ενδιαφέρον νέο παράδειγμα βιομηχανικών μεταλλαγών είναι η περιφέρεια Friuli-Venezia και Giulia στα ιταλο-σλοβενικά σύνορα, στην οποία παρατηρήθηκε μια αναζωογόνηση της βιομηχανικής δραστηριότητας τόσο πριν όσο και μετά την διεύρυνση και ειδικότερα στον τομέα της επιπλοπίας.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

3.1 Βασικά χαρακτηριστικά των διασυνοριακών περιφερειών στην διευρυμένη ΕΕ

3.1.1 Τα χαρακτηριστικά των διασυνοριακών περιφερειών, που διαθέτουν μια εξελισσόμενη βιομηχανική πολιτική, η οποία σκιαγραφείται στην παρούσα γνωμοδότηση, εντοπίστηκαν κυρίως βάσει παρατηρήσεων στην περιφέρεια CENTROPE (?).

3.1.1.1 Η περιφέρεια αυτή περιλαμβάνει περιοχές από τρία νέα κράτη μέλη και μια περιοχή από τα δεκαπέντε παλαιά (τις αυστριακές επαρχίες της Βιέννης, της Κάτω Αυστρίας και του Burgenland, την περιοχή της Νότιας Μοραβίας της Τσεχίας, τις περιοχές της Μπρατισλάβα και του Τρναβα της Σλοβακίας, και τις κομητείες Győr-Moson-Sopron και Vas της Ουγγαρίας. Όλη η περιφέρεια περιλαμβάνει ζώνες οι οποίες πλήττονται από τυπικά προβλήματα περιφερειακών περιοχών και γειτονικές οικονομικά δυναμικές κεντρικές αστικές ζώνες.

3.1.1.2 Παρατηρούνται, επίσης, μεταλλαγές στην αγορά εργασίας και ειδικότερα ένας σημαντικός αριθμός ηλικιωμένων να εγκαταλείπουν την αγορά εργασίας, με επακόλουθο να αυξηθεί η ζήτηση εργατικού δυναμικού — παράλληλα με τις επενδύσεις που έγιναν — μολονότι όχι πάντα στις ίδιες περιοχές.

3.1.1.3 Η διεύρυνση της ΕΕ είχε ως αποτέλεσμα συνένωση διαφορετικών αγορών εργασίας στην περιοχή όπου συναντώνται η Αυστρία, η Τσεχία, η Σλοβακία, και η Ουγγαρία. Η ολοκλήρωση των εν λόγω αγορών αποτελεί πρόκληση. Η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων και η μετανάστευση εργατικού δυναμικού στις αστικές ζώνες καθώς και η οι (ελλιπείς) υποδομές στον τομέα των μεταφορών συνεχίζουν να εμποδίζουν τη διάρθρωση της αγοράς εργασίας με συνέπεια σημαντική διαφορά μεταξύ των αμοιβών στην Αυστρία και τα νέα κράτη μέλη και μια προβλεπόμενη έλλειψη ειδικευμένων εργαζομένων.

3.1.1.4 Μπορούν να παρατηρηθούν τα πρώτα σημάδια ανάπτυξης μιας διασυνοριακής αγοράς εργασίας και διασυνοριακών βιομηχανικών δικτύων. Η ανάπτυξη των υποδομών μεταφορών, οι οποίες απαιτούν σημαντικές επενδύσεις, διαδραμάτισε ένα ρόλο στην διαδικασία αυτή. Τούτο στη συνέχεια είχε ως αποτέλεσμα την πλήρωση υφιστάμενων κενών και την αποκατάσταση παλαιών δεσμών.

3.1.2 Οι εξωτερικές και εγχώριες επενδύσεις παρέχουν βασικό έναυσμα για τις βιομηχανικές μεταλλαγές σε παρόμοιες περιφέρειες, καθώς και για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Στις χώρες στις οποίες είχαν δημιουργηθεί Ειδικές Οικονομικές ή Βιομηχανικές Ζώνες πριν την ένταξη, οι επενδύσεις «προσελκίσθηκαν» σε ζώνες οι οποίες σπανίως συνέπιπταν με μια διασυνοριακή περιφέρεια (βλέπε γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ ΣΕΒΜ/025). Τούτο βοηθά στην ερμηνεία του φαινομένου του μικρού αριθμού περιφερειών διασυνοριακής συνεργασίας στις οποίες έχει αναπτυχθεί μια νέα βιομηχανική πολιτική.

(?) Κοινό εργαστήριο της Συμβουλευτικής Επιτροπής Βιομηχανικών Μεταλλαγών και του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου της Αλλαγής, Μπρατισλάβα, 17-18.10.2005, παρουσιάσεις από τον κ. Roberto Pedersini και την κα Klára Fótí (και άλλους).

3.1.2.1 Βασικοί συντελεστές ανάπτυξης ήσαν οι επενδύσεις σε έργα κτηματικής ανάπτυξης μολυσμένων και μη μολυσμένων περιοχών και σε έργα μετεγκατάστασης επιχειρήσεων. Οι επενδύσεις αυτές ενθαρρύνθηκαν, μεταξύ άλλων, από την εντοπισμό νέων αγορών, από τις διαφορές όσον αφορά την φορολογία των επιχειρήσεων, και τις σημαντικές διαφορές όσον αφορά τους μισθούς και τις κρατικές βοήθειες. Οι επενδύσεις αυτές βοήθησαν την διαδικασία αναδιάρθρωσης και συνέβαλαν στην οικονομική ανάπτυξη.

3.1.2.2 Οι επενδύσεις συνέβαλαν στην προσέλκυση εργαζομένων υψηλής και ενδιάμεσης κατάρτισης και είχαν ως αποτέλεσμα μείωση του εργατικού κόστους και άλλων μη μισθολογικών δαπανών. Σημειώθηκε σημαντική αύξηση της ζήτησης για χειριστές μηχανών, εφαρμοστές, μηχανουργούς, συγκολλητές, μηχανολόγους μηχανικούς, ειδικούς στον τομέα της πληροφορικής — και αυτό γίνεται ολοένα και πιο εμφανές στους όλους τους τομείς της μεταποίησης σε όλη την ΕΕ.

3.1.2.3 Η δράση αυτή είχε ως αποτέλεσμα βελτίωση των ικανοτήτων διαχείρισης και την ανάπτυξη μιας πολιτικής ανθρώπινων πόρων και λειτουργικών εργασιακών σχέσεων. Συνέβαλε, επίσης, στην εξεύρεση επενδυτικών πόρων και προώθησε την ενίσχυση των δεσμών με τις αγορές προμηθευτών και καταναλωτών.

3.1.2.4 Οι επενδύσεις αυτές δεν αφορούσαν μόνο μεγάλες επιχειρήσεις της ΕΕ αλλά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Οι εν λόγω επιχειρήσεις παγιοποίησαν τις επενδύσεις, δημιούργησαν πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, συνέβαλαν στην ανάπτυξη δεσμών με εντόπιες επιχειρήσεις, και προώθησαν τους δεσμούς εντοπίων επιχειρηματιών με υποκαταστήματα ξένων εταιρειών.

3.1.3 Από ανάλυση των διαρθρωτικών βιομηχανικών μεταλλαγών η οποία διεξάγεται στις διασυνοριακές περιφέρειες, προκύπτει ότι, γενικά, η προσέγγιση που εφαρμόζεται στις περιοχές αυτές είναι η «μέθοδος δοκιμής-σφάλματος» (η «σταδιακή» μέθοδος).

3.1.3.1 Στο πρώτο στάδιο, η μεταποιητική δραστηριότητα που αναπτύσσεται είναι η μέθοδος έντασης εργασίας, η οποία βασίζεται σε εργαζόμενους με χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων. Στο δεύτερο στάδιο, παρατηρείται απασχόληση εργαζομένων με υψηλό επίπεδο δεξιοτήτων και χρήση πιο πολύπλοκων υπηρεσιών. Στις περιπτώσεις που το πρώτο στάδιο ήταν επιτυχές, επιδιώχθηκε η υπεργολαβική ανάθεση ορισμένων δραστηριοτήτων σε τρίτες εταιρείες — στην ίδια, όμως, περιφέρεια — με σκοπό την μείωση του εργατικού κόστους.

3.1.3.2 Οι αμφίδρομες διαρθρωτικές συγχωνεύσεις είχαν σημαντική επίδραση στα διαρθρωτικά θέματα που συνοδεύουν τις βιομηχανικές αυτές μεταλλαγές. Σκοπός των συγχωνεύσεων αυτών, οποίες μπορούν να διακριθούν σε συγχωνεύσεις ανάντη (ξένες επιχειρήσεις σε μια περιφέρεια και πέρα από αυτή) και συγχωνεύσεις κατάντη (εντός μιας τοπικής ζώνης), ήταν η διασφάλιση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων εντός ενός δικτύου ή μιας περιφέρειας.

3.1.3.3 Υπήρξαν, επίσης, προσεγγίσεις μεγαλύτερου κινδύνου (με βάση την αρχή της «χιονοστιβάδας»), οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη ισχυρότερων δεσμών. Οι «θύλακες» μιας αναπτυσσόμενης επιχείρησης, που δημιουργήθηκαν ως αποτέλεσμα

της διαδικασίας αυτής, χαρακτηρίστηκαν από την ευκολία με την οποία μεταμοσχεύτηκαν σε άλλες νέες επιχειρήσεις.

3.1.3.4 Ένα ολοένα και πιο συχνό φαινόμενο στις διασυνοριακές περιφέρειες, στα νέα κράτη μέλη επίσης, είναι η δημιουργία νέων υποκαταστημάτων των εταιρειών από δυναμικούς επενδυτές που εισέρχονται στο δεύτερο στάδιο της ανάπτυξης σε μια δεδομένη περιφέρεια. Η βιομηχανική πολιτική στις εν λόγω περιφέρειες προωθείται, επίσης, από τα δίκτυα εταιρειών, τα οποία συχνά είναι διεθνή και τα οποία εφαρμόζουν, για παράδειγμα, μια διαλογική διασυνοριακή διαχείριση των ανθρώπινων πόρων.

3.2 Συντελεστές ανάπτυξης και ολοκλήρωσης που συνοδεύουν τις βιομηχανικές μεταλλαγές στις διασυνοριακές περιφέρειες

3.2.1 Μια από τις προκλήσεις αυτές της βιομηχανικής πολιτικής είναι η χρήση άμεσων κινήτρων και η εισαγωγή ασυμμετρίας μεταξύ εταιρειών. Εταιρείες οι οποίες περιλαμβάνουν μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο δίκτυό τους αντιμετωπίζουν μεγαλύτερα προβλήματα κατά την εφαρμογή της εν λόγω ασυμμετρίας.

3.2.1.1 Καθώς αναφέρει ο R. Pedestrini στην παρουσίασή του (βλέπε υποσημείωση 5), στο προσεχές μέλλον θα μπορούσε να συντομευτεί ο κύκλος των επιχειρήσεων μιας εταιρείας στο μεσοπρόθεσμο διάστημα πράγμα το οποίο, αναμφίβολα, θα είχε κοινωνικές επιπτώσεις και θα έπρεπε να εφαρμοστεί με τη χρήση κατάλληλων μηχανισμών που πρέπει να θεσπιστούν διαμέσου κοινωνικού και οικονομικού διαλόγου.

3.2.2 Μια πολύ σημαντική πρόκληση για την ανάπτυξη του συνόλου της ΕΕ και την μελλοντική βιομηχανική πολιτική σε ένα ευρύ φάσμα, αλλά ειδικότερα στις διασυνοριακές περιφέρειες, είναι το θέμα των διαφορών όσον αφορά την φορολογία των επιχειρήσεων⁽⁶⁾.

3.2.2.1 Είναι πολύ σημαντικό πρώτον να αποφασιστεί εάν η φορολογία των εταιρειών πρέπει να εναρμονιστεί και δεύτερον να καθιερωθεί ο τρόπος καθορισμού της βάσης επιβολής του φόρου — δηλαδή σύμφωνα με την αρχή της χώρας της εταιρικής έδρας (φορολόγηση από τη χώρα καταγωγής) ή σύμφωνα με την κοινή ενοποιημένη βάση επιβολής του φόρου εταιρειών.

3.2.2.2 Το σύστημα της χώρας της εταιρικής έδρας καταργεί στην ΕΕ την εφαρμογή στις διασυνοριακές περιφέρειες διαφορετικών νομοθεσιών για τον καθορισμό της φορολογικής βάσης. Ωστόσο, το σύστημα αυτό συνεπάγεται περισσότερους κινδύνους⁽⁷⁾.

3.2.2.3 Η εφαρμογή της κοινής ενοποιημένης βάσης επιβολής του φόρου εταιρειών συνεπάγεται ότι όλες οι επιχειρήσεις οι οποίες λειτουργούν διασυνοριακά θα εφαρμόζουν ενιαίες αρχές⁽⁸⁾ για τον υπολογισμό της φορολογικής τους βάσης, ανεξάρτητα από της χώρα της εταιρικής τους έδρας. Εξάλλου, η μέθοδος της κοινής ενοποιημένης βάσης επιβολής του φόρου εταιρειών δεν θα απαιτεί οιοδήποτε μεταβολές στις ισχύουσες εθνικές ρυθμίσεις, απλώς μόνο συναίνεση για τη θέσπιση νέων πρόσθετων ρυθμίσεων σε επίπεδο ΕΕ για τις επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται σε διάφορες χώρες.

⁽⁶⁾ COM(2005) 532.

⁽⁷⁾ Rafał Lipniewicz: *Jeden system dla wszystkich przedsiębiorców* (Ένα σύστημα για όλες τις επιχειρήσεις), εφημερίδα *Rzeczpospolita*, 27.07.04, Αρθ. 174.

⁽⁸⁾ Όπ. προηγ.

3.2.2.4 Ένα μειονέκτημα της μεθόδου της κοινής ενοποιημένης βάσης επιβολής του φόρου εταιρειών είναι ο κίνδυνος δυο επιχειρήσεις από μια δεδομένη χώρα με παρόμοιες προοπτικές και παρόμοια παρουσία στην εντόπια αγορά να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους για τον υπολογισμό της φορολογικής τους βάσης.

3.2.3 Ένας από τους παράγοντες που επηρεάζουν την ανάπτυξη μιας βιομηχανικής πολιτικής στις εν λόγω περιφέρειες είναι η σημερινή κατάσταση και ο ρυθμός ανάπτυξης της υποδομής του τομέα των μεταφορών στις περιφέρειες και στους διαδρόμους εισόδου τους. Για το λόγο αυτό, εκτός από τις βαριές επενδύσεις για την κατασκευή και τον εκσυγχρονισμό των δικτύων μεταφορών, απαιτούνται κοινά έργα τα οποία πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο σύγχρονης διαχείρισης η οποία θα στηρίζεται στην καινοτομία και την επιστημονική έρευνα.

4. Συμπεράσματα και συστάσεις

4.1 Η αντίληψη μιας διασυνοριακής περιφέρειας με μια νέα, λειτουργική, βιομηχανική πολιτική είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη φύσης, τόσο από γενικής άποψης όσο και πλευράς συγκεκριμένων περιπτώσεων και τοποθεσιών. Για το λόγο αυτό, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι, κατά την επόμενη προεδρία, είναι σημαντικό να διευκρινισθεί σαφώς το περιεχόμενο του όρου «περιφέρεια» σε ένα διασυνοριακό βιομηχανικό πλαίσιο. Ο ορισμός αυτός θα πρέπει να διακρίνει τις περιφέρειες που συνορεύουν με τρίτες χώρες και να λαμβάνει υπόψη εάν μια δεδομένη γειτονική χώρα είναι υποψήφια ή όχι.

4.1.1 Αναφορικά με περιφέρειες εντός των νέων κρατών μελών και των περιφερειών που συνορεύουν με «παλαιές» χώρες της ΕΕ, είναι σημαντικό να αποφασιστεί πως μπορεί κανείς να διακρίνει μεταξύ των συνεπειών των μεταλλαγών στις περιφέρειες αυτές κατά την δεκαετία του 90 και των συνεπειών της διεύρυνσης της ΕΕ, και να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητα των κοινοτικών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν στις περιφέρειες αυτές πριν και μετά την διεύρυνση.

4.1.2 Το έργο της νέας προεδρίας, σε συνεργασία με την ΕΟΚΕ, θα πρέπει, επίσης, να παράσχει απαντήσεις στα ακόλουθα ερωτήματα:

- Μήπως τα κοινοτικά μέσα που χρησιμοποιούνται στις διασυνοριακές περιφέρειες — τόσο άμεσα όσο και έμμεσα — δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των εν λόγω περιφερειών και, κατά συνέπεια, δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες του συνόλου της ΕΕ;
- Πως μπορούν να μεγιστοποιηθούν τα πλεονεκτήματα από την αρμονία που υπάρχει στις σχέσεις μεταξύ εργοδοτών και εργατικών ενώσεων και η οποία φαίνεται να είναι χαρακτηριστική πολλών κοινών επιχειρήσεων στις διασυνοριακές περιφέρειες;
- Τι μπορεί να γίνει για να αντισταθμιστεί ο επικείμενος κίνδυνος των διπλών μετεγκαταστάσεων: από τις διασυνοριακές περιφέρειες στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και, στη συνέχεια, στην Ασία;
- Λαμβανομένων υπόψη των δράσεων που αναλαμβάνονται σε πολλές διασυνοριακές περιφέρειες για να αντισταθμιστούν οι

συνέπειες της αναπτυξιακής υστέρησης (η οποία οφείλεται σε ιστορικούς λόγους ή στην αδυναμία των κοινοτικών πολιτικών να ανταποκριθούν στις ανάγκες των περιφερειών), μήπως θα ήταν σκόπιμο να θεσπιστούν εκ των προτέρων ορισμένα κοινοτικά μέσα για τις περιφέρειες αυτές και να χρησιμοποιηθούν για την επαλήθευση των πολιτικών και ως πρότυπα έργα;

4.2 Δεδομένης της προσέγγισης η οποία είναι χαρακτηριστική των διασυνοριακών περιφερειών της διευρυμένης Ευρώπης και η οποία συνίσταται σε:

- προσπάθειες για την μείωση του εργατικού κόστους,
- δυναμική μετεγκατάσταση των εταιρειών,
- προσπάθειες συντόμευσης των προγραμματιζόμενων κύκλων των επιχειρήσεων των εταιρειών στο βραχυπρόθεσμο διάστημα,
- δυναμικές μεταλλαγές της διάρθρωσης απασχόλησης ως αποτέλεσμα της εφαρμογής «σταδιακής» μεθόδου,

η ΕΟΚΕ κρίνει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διασφαλιστεί η κοινωνική συνοχή και να αποτραπεί η διάβρωση της εργατούπαλληλικής νομοθεσίας και των κοινωνικών προτύπων. Κατά συνέπεια, είναι σημαντικό οι διαδικασίες αυτές να εφαρμόζονται με σύγχρονα μέσα εργασιακών σχέσεων, τα οποία θα υιοθετούνται σε επίπεδο ΕΕ, ιδιαίτερα στο χώρο του κοινωνικού διαλόγου ή του διαλόγου των ενδιαφερομένων μερών.

4.2.1 Δεδομένων των δυσκολιών που χαρακτηρίζουν την αγορά εργασίας στις διασυνοριακές περιφέρειες οι οποίες οφείλονται, ταυτόχρονα, στο γεγονός ότι ήσαν εγκαταλελειμμένες καθόλη τη διάρκεια της ιστορίας τους, στις διαδικασίες αναδιάρθρωσης, και στις δυναμικές μεταλλαγές που προκαλούνται από την εφαρμογή ειδικών βιομηχανικών πολιτικών σ' αυτές τις περιοχές, η ΕΟΚΕ συνιστά την εφαρμογή στην περίπτωση αυτή μηχανισμών που χρησιμοποιήθηκαν συχνά στο παρελθόν σε παρόμοιες περιπτώσεις στην ΕΕ προκειμένου να τονωθεί η απασχόληση και συνίστανται στη επιδότηση των επιχειρήσεων που δημιουργούν βιώσιμες θέσεις απασχόλησης

4.2.2 Η πρωτοβουλία αυτή πρέπει να συνοδεύεται με την υιοθέτηση επισήμων εγγυήσεων οι οποίες αποτρέπουν κάθε παρατυπία όσον αφορά τη χρήση των δημοσίων πόρων και διασφαλίζουν ότι οι θέσεις απασχόλησης που δημιουργούνται με τον τρόπο αυτό είναι αναμφισβήτητα νέες και βιώσιμες. Τεχνικές οι οποίες μπορούν να προσφέρουν παρόμοιες εγγυήσεις στον τομέα της ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων έχουν συζητηθεί στο πλαίσιο της αναθεώρησης των σχετικών οδηγιών.

4.2.3 Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για κρατικές επιδοτήσεις ή ενισχύσεις με πόρους των διαρθρωτικών ταμείων οι επιχειρήσεις οι οποίες επιχορηγήθηκαν κατά το παρελθόν και στη συνέχεια μετέφεραν θέσεις απασχόλησης ή απόλυσαν εργαζόμενους στον αρχικό τόπο εγκατάστασης λόγω μετεγκατάστασης της επιχείρησης παραβιάζοντας τις εθνικές και διεθνείς νομικές διατάξεις.

4.3 Η ΕΟΚΕ σημειώνει ότι ένας ιδιαίτερα σημαντικός και πιθανόν αποφασιστικός παράγοντας ο οποίος έχει επηρεάσει την άσκηση και ανάπτυξη της βιομηχανικής πολιτικής στις διασυνοριακές περιφέρειες της διευρυμένης Ευρώπης, τόσο σήμερα όσο και στο παρελθόν, είναι η ικανότητα πρόσβασης των ενδιαφερομένων μερών των εν λόγω περιφερειών στους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ. Η ενίσχυση του ρόλου των διαρθρωτικών ταμείων στις εν λόγω περιφέρειες είναι απολύτως απαραίτητη τόσο για την άμβλυση των επιπτώσεων της έντονης μεταβατικής όσο και για τη στήριξη των περιφερειών για να προσαρμοστούν στη δυναμική φύση των πολιτικών που ασκούνται.

4.3.1 Σχετικά, η ΕΟΚΕ, αναφερόμενη στη γνωμοδότησή της ⁽⁹⁾ για την *Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη συγκρότηση Ευρωπαϊκού Ομίλου Διασυνοριακής Συνεργασίας (ΕΟΔΣ)* δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη διευρύνσης των διατάξεων του κανονισμού που αναφέρονται στο στόχο και τη σύνθεση των ΕΟΔΣ με την προσθήκη των λέξεων «με τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων καθώς και άλλων ενδιαφερόμενων οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών ...».

4.3.1.1 Νομικά πρόσωπα, τα οποία θα ιδρύονται στο πλαίσιο τόσο των ΕΟΔΣ όσο και των διαρθρωτικών ταμείων, θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για το συντονισμό των διαφόρων πηγών χρηματοδότησης και για την προετοιμασία και την υλοποίηση των σχεδίων χρηματοδότησης τα οποία θα στηρίζουν την βιομηχανική πολιτική μιας δεδομένης περιφέρειας,. Οι εκπρόσωποι των διαφόρων ενδιαφερομένων μερών των περιφερειών θα έχουν πρόσβαση στη χρηματοδότηση. Η ίδρυση των εν λόγω νομικών προσώπων θα αποτελέσει κίνητρο για διασυνοριακή συνεργασία, θα ενισχύσει την αίσθηση της ταυτότητας των εν λόγω περιφερειών, και θα τονώσει την βούλησή τους για εναρμόνιση των ρυθμίσεών τους.

4.3.2 Κατά την θέσπιση και εκτέλεση έργων των διαρθρωτικών ταμείων, θα πρέπει να αξιοποιείται η ευκαιρία συνδυασμού των πηγών χρηματοδότησης (συγχρηματοδότηση) χωρίς το μερίδιο του δημοσίου να θεωρείται απαγορευμένη βοήθεια. Η προσέγγιση αυτή

μπορεί να χρησιμοποιείται για έργα ανακαίνισης, επενδύσεις στον τομέα των κατασκευών, περιβαλλοντικά έργα, καθώς και κοινωνικά και εκπαιδευτικά προγράμματα, και θα μπορεί να αξιοποιεί τόσο δημόσιους πόρους όσο και επενδυτικούς πόρους του ιδιωτικού τομέα. Κριτήριο θα πρέπει να είναι το όχι όφελος μιας επιχείρησης αλλά το όφελος της περιφέρειας — διαμέσου της δημιουργίας απασχόλησης, της ανάπτυξης των υποδομών, και της παραγωγικότητας της οικονομίας.

4.4 Η ΕΟΚΕ κρίνει ότι η ανάπτυξη των αγορών εργασίας στις διασυνοριακές περιφέρειες αποτελεί παράγοντα βιομηχανικών μεταλλαγών που δεν πρέπει να υποτιμηθεί. Σήμερα, εξακολουθούν να υπάρχουν προσωρινά εμπόδια στη διασυνοριακή κινητικότητα των εργαζομένων εντός της ΕΕ. Η ΕΟΚΕ καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν σοβαρά τη σκοπιμότητα συντόμευσης των μεταβατικών περιόδων. Τούτο απαιτεί κατάλληλη συμμετοχή και διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους σε όλα τα επίπεδα.

4.4.1 Προκειμένου να προωθηθεί η βελτίωση της κινητικότητας των εργαζομένων στις διασυνοριακές περιφέρειες, δεν πρέπει να λησμονηθεί το γεγονός ότι μπορούν να δημιουργηθούν εθνικές και εθνοτικές εντάσεις. Η ειδική κατάσταση και εμπειρία περιφερειών στις οποίες αλληλεπιδρούσαν διάφορες κουλτούρες και εθνικότητες σημαίνει ότι τα δύσκολα αυτά θέματα θα πρέπει να υπερπηδηθούν και να αμβλυθούν αποτελεσματικότερα σε σύγκριση με άλλες ζώνες. Ο κοινωνικός διάλογος και η δέσμευση της κοινωνίας των πολιτών μπορούν να διαδραματίσουν ένα ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην επίλυση των προβλημάτων αμοιβαίων σχέσεων των διαφόρων εθνικότητων, εθνικών και πολιτισμικών ομάδων ⁽¹⁰⁾.

4.5 Η δράση σχετικά με τις δυναμικές διαρθρωτικές δομές στις διασυνοριακές περιφέρειες πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο εμπειριστατωμένης ανάλυσης και ακαδημαϊκής μελέτης, υπό την αιγίδα διαδοχικών προεδριών της ΕΕ, δεδομένου ότι αυθόρμητες πρωτοβουλίες μπορούν να αποδειχθούν αναποτελεσματικές ή ακόμη και αποσταθεροποιητικές.

Βρυξέλλες, 21 Απριλίου 2006.

Η Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Anne-Marie SIGMUND

⁽⁹⁾ ΕΕ C 234 της 22.9.2005.

⁽¹⁰⁾ Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας — Έρευνα για το περιφερειακό κοινωνικό κεφάλαιο στην Ευρώπη — 2005.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες τροπολογίες, οι οποίες έλαβαν το ένα τέταρτο τουλάχιστον των εκπεφρασμένων ψήφων, απορρίφθηκαν κατά τις συζητήσεις:

Σημείο 3.2.2.1

Να τροποποιηθεί ως εξής:

~~«Είναι πολύ σημαντικό πρώτον να αποφασιστεί εάν η φορολογία των εταιρειών πρέπει να εναρμονιστεί και δεύτερον να καθιερωθεί ο τρόπος καθορισμού της βάσης επιβολής του φόρου — δηλαδή σύμφωνα με την αρχή της χώρας της εταιρικής έδρας (φορολόγηση από τη χώρα καταγωγής) ή σύμφωνα με την κοινή ενοποιημένη βάση επιβολής του φόρου εταιρειών»~~

Σημείο 3.2.2.2

Να διαγραφεί

Σημείο 3.2.2.3

Να διαγραφεί

Σημείο 3.2.2.4

Να διαγραφεί

Αιτιολογία

Η συζήτηση λύσεων φορολογικής πολιτικής δεν έχει θέση στο υπό συζήτηση κείμενο. Εξάλλου, δεν αποτελεί αντικείμενο της γνωμοδότησης.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Υπέρ: 20

Κατά: 50

Αποχές: 3
